

BIỂN ĐÊM

Sau lưng ta còn cát dài
Hoang liêu đứng đó bóng ai về gần
Dấu chân chạy nhảy cười thầm
Ơi thơ ấu. Liễu dương xanh. Rủ mềm

Bây giờ có phải là đêm
Cát khuya khoắt thờ, cây phiên muộn reo
Tưởng người ta bước chân theo
Cuối đường trông sững. Quạnh hiu bóng mình

Xưa nào đứng đó lặng thinh
Xưa nào rộn rã thanh bình trong ta
Mật mừng một giấc phù hoa
Đêm quay quắt đuổi bóng ma của ngày
-Biển Nha Trang, 1979-

TIẾNG BIỂN

Tóc ấu thơ đầm đẫm
Muối của biển và mặn của cát
Nha Trang ơi
Mùi hương da rám nắng
Tiếng cát búng những dấu chân bé
Mãi là tiếng mớ
Lùng bùng trong giấc ngủ

Bờ cát nóng. Triền sóng xanh tươi
Cào xóa vết chân non
Tiếng cười bắt đuổi
Những giấc mộng thơ ngây
Treo trên hàng dương liễu
Mãi là mắt chờ
Dắt díu nhau trên con đường thẳm

Có những đêm mùa thu
Tiếng gió nghe như tiếng sóng
Dội xô xao lòng ngực
Biển cồn cào mọc lên
Nha Trang theo dòng máu
Tràn trề thân thể
Làm xanh hết ký ức tôi
-2019-

NGUYỄN THỊ KHÁNH MINH

